

वयवाः । न । यत्तद्व्यावचार्यमासा । अन्यदापयत्तुतश्चान्यनातिशास्त्रादतत्रावशारदः ऊहापोहकुशलः व्यवस्यकर्तव्यमर्थनिश्चित्य ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ तत इति गोभिर्बलीवर्धैः एतस्माद्विगाद्रम्यतेय
तुरप्रवेशे प्रथमगोरथेन प्रवेष्टव्यमिति मंत्रलिगादप्येतद्रम्यते संगोभिरांगिरसो नक्षमाणो भगवद्देव्यमणनिनाय जनेभिर्नो न दंपती अनक्तिबृहस्पते वा जयायार्शु रिवाजौ अस्म्यार्थः हे बृहस्पते बृहस्पति तुल्यहे पुरोहि

घातयित्वा तमेवाजौ छलेनाजिह्वयोधि नं ॥ उपसंप्रष्टुमर्हामितमर्हं केन हेतुना ॥ १९ ॥ वैशंपायन उवाच ततस्तं नृपतिं श्रेष्ठं चातुर्वर्ण्यं हितेप्सया ॥ पुन
राहमहाबाहु र्यदु श्रेष्ठो महामतिः ॥ २० ॥ वासुदेव उवाच नेदानीमतिनिर्बंधं शोके त्वं कर्तुमर्हसि ॥ यदाह भगवान्व्यासस्तत्कुरुष्व नृपोत्तम ॥ २१ ॥ ब्रा
ह्मणास्त्वां महाबाहो भ्रातरश्च महौजसः ॥ पर्जन्यमिव घमंति नाथमाना उपासते ॥ २२ ॥ हतशिष्टाश्च राजानः कृत्स्नं चैव समागतं ॥ चातुर्वर्ण्यं महाराजराष्ट्रं ते कुरु
जांगलं ॥ २३ ॥ प्रियार्थमपि चैतेषां ब्राह्मणानां महात्मनां ॥ नियोगादस्य च गुरोर्व्यासस्यामिततेजसः ॥ २४ ॥ सुहृदामस्मदादीनां द्रौपद्याश्च परंतप ॥ कुरुप्रि
यमभिन्नघ्नलोकस्य च हितं कुरु ॥ २५ ॥ वैशंपायन उवाच एवमुक्तः सरुष्णे न राजा राजाजीवलोचनः ॥ हितार्थं सर्वलोकस्य समुत्तस्थौ महामनाः ॥ २६ ॥
सो नु नीतो नरव्याघ्रविष्टरश्च वसास्वयं ॥ द्वैपायनेन च तथा देवस्थानेन जिष्णुना ॥ २७ ॥ एतैश्चान्यैश्च बहुभिरनुनीतो युधिष्ठिरः ॥ व्यजहान्मानसंदुःखं संतापं च
महायशाः ॥ २८ ॥ श्रुतवाक्यः श्रुतनिधिः श्रुतश्रव्यविशारदः ॥ व्यवस्य मनसः शांतिमगच्छत्यादुर्नंदनः ॥ २९ ॥ सतैः परितो राजान क्षत्रैरिव चर्चद्रमाः ॥ धृ
तराष्ट्रपुरस्कृत्य स्वपुरं प्रविवेश ॥ ३० ॥ प्रविबिक्षुः स धर्मज्ञः कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ अर्चयामास देवांश्च ब्राह्मणांश्च सहस्रशः ॥ ३१ ॥ ततो न वरं थं शुभ्रं कंबलाजि
न सं दत्तं ॥ युक्तं षोडशभिर्गोभिः पांडुरैः शुभलक्षणैः ॥ ३२ ॥ मंत्रैश्चार्चितं पुण्यैस्तूयमानश्चर्चदितिभिः ॥ आरुरोहयथा देवः सोमो मृतमथं रथं ॥ ३३ ॥ जग्राहरश्मी
र्कौतेयो भीमो भीमपराक्रमः ॥ अर्जुनः पांडुरंछत्रं धारयाभासभानुमत् ॥ ३४ ॥

त आंगिरसो बृहस्पतिः गोभिर्दृष्टैः रथमित्यर्थात् संनक्षमाणः रथस्य संनहनं करिष्यन् यकारलोपआर्षः अर्यमणं देवं भगवद्बुधमैश्वर्यमिव निनाय प्रापितवान् तत्र दृष्टांतः जने इति नकार उपमार्थं यथाजने
लोके मित्रः सखा दंपती अनक्ति अन्योन्यसंबद्धे सकरोति एवं नगरगतमैश्वर्यलक्ष्मीं परिण्य नृगोरथेन नगरं प्रवेशयेद्राजानं पुरोहितः एवं जयलक्ष्मीं परिण्य न्नश्वरथेन आजिप्रविशेदित्याह वाजयेति आजौ संप्रा
प्ते अशूनश्वात् रथयुंजन् वाजयमयजमानं जयलक्ष्मीं परिणेतुमित्यर्थादनुबंजनीयं ॥ ३२ ॥ अमृतमयं देवतामयं ॥ ३३ ॥ ३४ ॥